

Οι ερασιτέχνες δημοσιογράφοι-bloggers δείχνουν τον δρόμο της επιτυχίας στα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα

✘ Το κλείσιμο της ιστορικής εφημερίδας του Ελεύθερου Τύπου αλλά και η γενικότερη κρίση στο χώρο των Μ.Μ.Ε. έφερε στην επιφάνεια τα προβλήματα που μαστίζουν το χώρο της δημοσιογραφίας. Πολλοί έχουν αρχίσει να διατυπώνουν την άποψη ότι οι παλιές καλές εποχές της δεκαετίας του 90' (όπου οι περισσότεροι νέοι ήθελαν να μοιάσουν τηλεστάρ δημοσιογράφο), έχουν περάσει ανεπιστρεπτί.

Τα blogs έχουν αρχίσει να χρεώνονται την πτώση του έντυπου τύπου, που ενώ σταδιακά κερδίζουν κομμάτι της διαφημιστικής πίτας. Οι πρώτες διαφημίσεις έχουν κάνει την εμφάνισή τους στο χώρο της μπλοκσφαιρας πολλές εξ αυτών κρατικές, γεγονός που τους καθιστά εχθρό των εκδοτικών συμφερόντων, αυτομάτως. Συγκεκριμένα, μερικοί δημοσιογράφοι ισχυρίζονται ότι οι bloggers στερούνται κώδικα δεοντολογίας, το ύφος που χρησιμοποιούν είναι προκλητικό ενώ οι πληροφορίες που μεταφέρουν πολλές φορές είναι αναξιόπιστες αφού η είδηση που μεταφέρουν συνήθως δεν διασταυρώνεται. Η ειρωνεία της υπόθεσης είναι ότι από τους bloggers που έχει τύχει να γνωρίσω, ελάχιστοι εξ αυτών θα ήθελαν να αποκαλούν τον εαυτό τους ως δημοσιογράφο, κατά συνέπεια το επιχείρημα αυτό ως μέτρο αξιολόγησης των blogs, μάλλον είναι αδύναμο! Στην πραγματικότητα οι περισσότεροι bloggers που εγώ παρακολουθώ ασκούν αυστηρή κριτική στους δημοσιογράφους ακριβώς για τον ίδιο λόγο(!), δηλαδή για έλλειψη δεοντολογίας και ύφους αλλά και εγκυρότητας των πληροφοριών που μεταφέρεται από τους δημοσιογράφους! Η διαφορά όμως είναι ότι οι bloggers κάνουν το hobby τους, ενώ οι δημοσιογράφοι οφείλουν να ελέγχουν την εκάστοτε εξουσία (όπως ορίζεται και από το σύνταγμα).

Κατά την γνώμη μου η κρίση στον έντυπο τύπο δεν οφείλεται στα blogs. Θα ήταν λοιπόν προτιμότερο οι δημοσιογράφοι να ασχολούνται με τα του οίκου τους παρά να ψάχνουν εξιλαστήρια θύματα ανάμεσα στους bloggers! Θα έλεγα πως το πρόβλημα δημιουργείται κυρίως από την έλλειψη εμπιστοσύνης του αναγνωστικού κοινού προς τις εφημερίδες αλλά και από την έλλειψη σεβασμού από τους

νεότερους δημοσιογράφους προς τους στυλοβάτες του επαγγέλματος. Για παράδειγμα, παραδοσιακές εφημερίδες που ξεκίνησαν ως εφημερίδες των δημοσιογράφων, γρήγορα υποτάχτηκαν σε επιχειρηματικά συμφέροντα κάτι που επηρέασε την «ποιότητα της είδησης» μα πάνω από όλα κλόνισε την εμπιστοσύνη του αναγνωστικού κοινού προς τις εφημερίδες. Πολλά ρεπορτάζ παρουσιάζονται με μεροληπτικό τρόπο, ενώ οι ερωτήσεις των δημοσιογράφων σπάνια φέρνουν τον συνεντευξιαζόμενο σε δύσκολη θέση -γιατί προφανώς κάτι τέτοιο μπορεί να έχει συνέπειες...

Για να πάμε παραπέρα, το πρόβλημα δεν έγκειται στο επιχειρηματικό μοντέλο αλλά στην απόσταση που δημιούργησαν οι δημοσιογράφοι με το αναγνωστικό τους κοινό εξαιτίας του τρόπου που ασκούν το επάγγελμα, ή πιο σωστά λειτούργημά τους. Κύριο μέλημα κάθε δημοσιογράφου πρέπει να είναι η καταγραφή της αλήθειας. Σε μια περίοδο όπου η παραπληροφόρηση και η μεροληψία επικρατούν, η αντικειμενική είδηση θα προσελκύσει το αναγνωστικό κοινό και θα πουλήσει φύλλα. Όταν αυτό γίνει οι εφημερίδες θα γίνουν πάλι κερδοφόρες! Το δρόμο που έχουν χάσει οι εφημερίδες φαίνεται πως έχουν βρει τα blogs!

Οι χιλιάδες bloggers εξασφαλίζουν την πολυφωνία στην ενημέρωση προσδίδοντας με αυτό τον τρόπο το στοιχείο της αντικειμενικότητας στην πληροφόρηση, κάτι που μανιωδώς αναζητεί το κοινό! Αυτό συμβαίνει γιατί η είδηση στο σύνολο των blogs δεν μπορεί είναι κατευθυνόμενη...

Udemand (udemand.blogspot.com)